

چرتوپیا

تاریخ زوال
یک اتوپیا

به روایت
سباستوس
میکلانکوس

آیدین
سیارسریع

لرچن

درآمد

بعد از بحران اقتصادی یونان و آغاز تزلزل سیاسی این کشور در ۲۰۰۹ م، یعنی جمعی از فیلسوفان، اشراف و نجیبزادگان یونانی که دل در گرواندیشهای حضرت والا افلاطون کبیر داشتیم، به دولت وقت فشار آوردهیم تا با تشکیل مدینه‌ی فاضله (اتوپیا) و اجرای قوانین افلاطونی از این بحران عبور کند. اما دولت در مقابل این دلسوزی‌ها، در کمال ناسپاسی امتناع ورزید و به اتهام گروگان‌گیری دختر نخست وزیر و تیراندازی به کاخ ریاست جمهوری از کشور اخراج مان کرد. در واکنش به این بی‌احترامی آشکار، یکی از اعضاء به نام گذالفنون با هزینه‌ی شخصی خود جزیره‌ای به نام کوکوس در استرالیا خرید و خود را بالاترین مقام علمی-سیاسی مدینه‌ی فاضله یعنی «فیلسوف‌شاه» نامید. چندی بعد نام جزیره به احترام کرت، جزیره‌ی فیلسوف‌خیز یونان، «چرت» نام‌گذاری شد. در یکی از همان روزها حضرت گذالفنون کبیر با هوش بالایی که داشتند متوجه مشکلی در جزیره شدند و گفتند با پنجاه فیلسوف برقراری مدینه‌ی فاضله ممکن نیست و ما باید فیلسوفان سراسر جهان را جذب جزیره نماییم. مقرر شد طی فراخوانی به جهان اعلام کنیم آماده‌ی پذیرش اندیشه‌ورزان افلاطونی از سراسر جهان‌ایم. بعد از گذشت یک ماه

دیدیم هیچ کس پایش را به جزیره نگذاشته است. با بررسی‌های انجام‌شده معلوم شد برخی قوانینِ دست‌وپاگیر مانع ورود مهاجران می‌شود. از جمله‌ی این موانع، تابلویی بود که با الهام از آکادمی افلاطون در ورودی شهر قرار گرفته بود. روی تابلو با حروف بزرگ نوشته بودیم «هر کس هندسه نمی‌داند وارد نشود»! فیلسوف شاه بزرگ گذالفنون کبیر با همان تدبیر همیشگی شان دستور دادند شرط مزبور را کمی آسان‌تر کنیم. پیشنهاد دادند بالای عبارت هندسه یک ابرو باز کنیم و بنویسیم «در حد گرفتن مساحت مریع نیز قبول است». به فرموده‌ی ایشان چنین کردیم اما باز هم کسی نیامد تا این‌که اعلیٰ حضرت چاره‌ی دیگری اندیشیدند و اعلام نمودند به هر کسی که اندیشه‌های افلاطون را از عمق جان پیدیرد و به جزیره‌ی چرت مهاجرت کند، پنجاه‌هزار سکه‌ی طلای چرتی جایزه می‌دهند. همین کافی بود تا سیل علاقه‌مندان و مشتاقان فلسفه فرج فوج قدم بر مدينه‌ی فاضله بگذارند و بالاخره اتوپیای ما به واقعیت نزدیک‌تر شود. یادداشت‌های پیش‌رو خاطرات بندۀ حقیر، سباتوس میکلانکوس، مشاور فیلسوف شاه از دوران طلایی اما کوتاه این حکومت است. این مکتوب متأسفانه بعد از سال‌ها توسط برخی دشمنان معرض و کم خرد به تاریخ زوال یک مدينه‌ی فاضله نیز معروف شده است.

۱

صبح روز بیستم ماه جمهوری از سال ۲۴۱۹ موت السقراط تاریخ چرتی*

هفت صبح با صدای ناقوس کاخ بیدار شدم. برای خواندن کتابِ تازه منتشر شده‌ی اعلیٰ حضرت گذالفنون که مدينه‌ی فاضله نام دارد تا نیمه‌های شب بیدار بودم و خواب شب را به این منظور تباہ کردم. عده‌ای فیلسوف‌نما و توطنه‌گر با عقل‌های ناقص خود ادعا کرده‌اند که اعلیٰ حضرت این کتاب را با دستان مبارک خود مکتوب نکرده و تنها نام نویسنده را، که شخصی گمنام موسوم به ابونصر فارابی است، تغییر داده‌اند و به نام خود منتشر نموده‌اند. مدتی است برای رد این ادعا از سوی گذالفنون کبیر مأمور شده‌ام تا با یافتن تفاوت‌های دو متن دهان عیب‌جویان را بیندم. تاکنون به موفقیت‌هایی بزرگ هم نایل گشتم. تفاوت‌ها کاملاً مشهود است و هر که از خُرد هوشی بهره‌مند باشد متوجه آن‌ها می‌شود. برای مثال در صفحات نخستین کتاب ابونصر آمده که «این کتاب را به پدر مرحومم تقدیم می‌کنم». اما در همان صفحه‌ی کتاب، اعلیٰ حضرت نوشتۀ‌اند «این کتاب را به خودمان تقدیم می‌کنیم». نام نویسنده، نام ناشر، تاریخ نگارش، شابک و طرح جلد و خلاصه همه‌چیز به کلی فرق دارد و از همه مهم‌تر این‌که در کتاب اعلیٰ حضرت فصل یازدهم به شرح کامل نظریات فیلسوف بزرگ، امپوکلس، اختصاص داده شده و در کتاب ابونصر در

* تاریخ نگاران و منجمان مدينه‌ی فاضله تاریخی مستقل برای جزیره‌ی چرت نوشته بودند که سالش از وفات‌سقراط در ۳۹۹ قبل از میلاد شروع می‌شد و ماههایش نیز هر کدام نام اثری از افلاطون داشتند. جمهوری نام یکی از کتاب‌های افلاطون است.